

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 50

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 22 ianuarie 2026

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
30.	— Decret privind trecerea în rezervă a unui general-maior cu două stele din Serviciul de Protecție și Pază	1	
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
1.	— Circulară privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei începând cu perioada de aplicare 24 decembrie 2025-23 ianuarie 2026	2	
		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		2.	— Circulară privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în euro începând cu perioada de aplicare 24 decembrie 2025-23 ianuarie 2026 .....
			2
		Decizia nr. 402 din 17 noiembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	
			3-8

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind trecerea în rezervă a unui general-maior cu două stele din Serviciul de Protecție și Pază

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea directorului Serviciului de Protecție și Pază,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 26 ianuarie 2026, generalul-maior cu două stele menționat în anexa¹ la prezentul decret trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

București, 22 ianuarie 2026.
Nr. 30.

¹ Anexa conține informații clasificate, potrivit legii, face parte din prezentul decret și urmează regimul juridic prevăzut de Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă

**privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii
constituite în lei începând cu perioada de aplicare
24 decembrie 2025-23 ianuarie 2026**

Având în vedere dispozițiile art. 5 și ale art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 9 alin. (1), (2), (4) și (5) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2024 privind regimul rezervelor minime obligatorii,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Articol unic. — Începând cu perioada de aplicare 24 decembrie 2025-23 ianuarie 2026, rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei este de 0,76% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 20 ianuarie 2026.
Nr. 1.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă

**privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii
constituite în euro începând cu perioada de aplicare
24 decembrie 2025-23 ianuarie 2026**

Având în vedere dispozițiile art. 5 și ale art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 9 alin. (1), (2), (4) și (5) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2024 privind regimul rezervelor minime obligatorii,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Articol unic. — Începând cu perioada de aplicare 24 decembrie 2025-23 ianuarie 2026, rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în euro este de 0,20% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 20 ianuarie 2026.
Nr. 2.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 402

din 17 noiembrie 2025

Dosar nr. 1.648/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Cristina Dobrescu	— judecător la Secția I civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristinel Grosu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mihnea Adrian Tănase	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, învestit cu soluționarea Dosarului nr. 1.648/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Ilfov — Secția civilă în Dosarul nr. 1.824/93/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat, conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nefiind formulate puncte de vedere de către părți. Se mai referă că Ministerul Afacerilor Interne a depus un memoriu *amicus curiae* în sensul că exercițiul dreptului în discuție este suspendat și în prezent.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Ilfov — Secția civilă a dispus, prin Încheierea din 23 mai 2025, în Dosarul nr. 1.824/93/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă suspendarea exercițiului dreptului militarilor/polițiștilor/funcționarilor publici cu statut special prevăzut de art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, acționează și în prezent sau a încetat la data abrogării acestui act normativ?

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 1 august 2025 cu nr. 1.648/1/2025, termenul de soluționare fiind stabilit pentru data de 17 noiembrie 2025.

II. Dispozițiile legale ce fac obiectul sesizării

9. Anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 284/2010*):

„**Art. 20.** — (1) *La trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pentru activitatea depusă, în funcție de vechimea efectivă ca militar, polițist, funcționar public cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personal civil în instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, beneficiază de un ajutor stabilit în raport cu solda funcției de bază, respectiv salariul funcției de bază avută/avut în luna schimbării poziției de activitate, astfel:*

Vechime efectivă:

— *până la 5 ani — un ajutor egal cu 3 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;*

— între 5-10 ani — un ajutor egal cu 6 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
 — între 10-15 ani — un ajutor egal cu 8 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
 — între 15-20 ani — un ajutor egal cu 10 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
 — între 20-25 ani — un ajutor egal cu 12 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
 — între 25-30 ani — un ajutor egal cu 15 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază;
 — peste 30 ani — un ajutor egal cu 20 solde ale funcției de bază/salarii ale funcției de bază.

(2) Personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, trecuți în rezervă sau direct în retragere, respectiv ale căror raporturi de serviciu au încetat, cu drept la pensie de serviciu, înainte de împlinirea limitei de vârstă de pensionare prevăzute de lege, mai beneficiază, pentru fiecare an întreg rămas până la limita de vârstă de pensionare sau, în situația în care pot desfășura activitate peste această limită, până la limitele de vârstă în grad la care pot fi menținute în activitate categoriile respective de personal, de un ajutor egal cu două solde ale funcției de bază, respectiv cu două salarii ale funcției de bază.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare care beneficiază de plăți compensatorii.

(4) În caz de deces al beneficiarului înainte de data plății ajutorului, acesta se acordă soției sau soțului supraviețuitor ori copiilor, iar în lipsa acestora, părinților, prin aplicarea în mod corespunzător a prevederilor alin. (1) și (2)."

10. Legea-cadru nr. 284/2010 s-a aflat în vigoare de la 1 ianuarie 2011 până la 30 iunie 2017, fiind abrogată prin art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017).

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

11. Prin cererea de chemare în judecată reclamanții au solicitat obligarea părților la plata ajutorului la trecerea în rezervă convenit fiecărui reclamant ce a fost trecut în rezervă în perioada 1.01.2011-30.06.2017 cu drept la pensie, în conformitate cu art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, având ca bază de calcul solda/salariul funcției de bază în vigoare la data trecerii în rezervă, actualizarea sumelor cu indicele de inflație și cu dobânda legală remuneratorie.

12. Reclamanții, trecuți în rezervă (cu drept la pensie de serviciu) în perioada 1.01.2011-30.06.2017, solicită, în baza dispozițiilor art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, acordarea ajutoarelor la trecerea în rezervă, amânate la plată în mod continuu de la data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 284/2010 și până în prezent, chiar dacă legea care a prevăzut dreptul a fost abrogată între timp la data de 1 iulie 2017 prin Legea-cadru nr. 153/2017.

13. Prin întâmpinare, pârâta Baza de Aprovizionare, Gospodărire și Reparații a invocat excepția prescripției dreptului material la acțiune, excepția lipsei calității procesual pasive, iar pe fond, a solicitat respingerea acțiunii reclamanților, ca nefondată.

14. A precizat că dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010 nu s-au aplicat în integralitate, având în vedere evoluția actelor normative emise anual de legiuitor, acte care au stabilit salarizarea și alte drepturi ale personalului plătit din fonduri publice, începând cu anul 2010 și continuând cu fiecare act normativ emis anual, până în momentul abrogării.

15. De asemenea, a invocat Decizia nr. 5 din 5 martie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să

judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 30 mai 2018, și jurisprudența Curții Constituționale referitoare la natura drepturilor acordate cu prilejul ieșirii la pensie, retragerii, încetării raporturilor de serviciu ori trecerii în rezervă, prin care s-a statuat că aceste drepturi reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora și nu fac parte din categoria drepturilor fundamentale, astfel că legiuitorul este în drept să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora, precum și să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării lor.

16. Anterior abrogării dispozițiilor art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, a existat o dezlegare a instanței supreme asupra acestei chestiuni, dată prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 15 iulie 2015, prin care s-a statuat că dispozițiile legilor anuale de salarizare au vizat exercițiul dreptului, și nu existența acestuia, dezlegare în baza căreia instanțele au respins ca premature acțiunile. Ulterior momentului abrogării normei, instanțele au pronunțat în majoritate soluții de respingere pe fond a acțiunilor.

17. Prin întâmpinarea formulată, pârâta Penitenciarul București Jilava a invocat excepția prescripției dreptului material la acțiune, iar pe fondul cauzei a precizat că acțiunea este nefondată. Motivele invocate în apărare sunt similare cu cele ale pârâtei Baza de Aprovizionare, Gospodărire și Reparații.

18. Pârâta Penitenciarul București Rahova, prin întâmpinare, a învederat cele statuate prin Decizia de recurs în interesul legii nr. 5 din 5 martie 2018.

19. În acest context, văzând anul încetării raporturilor de serviciu ale reclamanților și dispozițiile legale aplicabile în fiecare an, a apreciat că se impune respingerea ca prematură a acțiunii formulate.

20. În dezacord cu cele invocate de reclamanți, a precizat că dispozițiile art. 66 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 24/2000), recunosc posibilitatea abrogării chiar și în cazul normelor suspendate.

IV. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

21. Reclamanții au solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea problemei de drept incidente în cauză, arătând că dreptul prevăzut de Legea-cadru nr. 284/2010 a fost suspendat succesiv, iar Decizia de recurs în interesul legii nr. 5 din 5 martie 2018 și Decizia nr. 20 din 20 mai 2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 6 august 2019, nu au lămurit problema suspendării drepturilor, în mod clar, în dispozitiv.

22. La nivelul instanțelor din întreaga țară s-au pronunțat hotărâri similare (după ce Decizia nr. 20 din 20 mai 2019 a fost publicată în Monitorul Oficial al României), de respingere a acțiunilor ca prematur formulate, chiar la nivelul instanțelor de apel/recurs.

23. Reclamanții au considerat că doar o altă decizie expresă a instanței supreme poate stabili clar, în dispozitiv, dacă suspendarea exercițiului dreptului continuă și în prezent sau a încetat la momentul abrogării legii care a prevăzut dreptul, respectiv Legea-cadru nr. 284/2010.

24. Pârâții nu au depus puncte de vedere față de solicitarea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

25. După comunicarea raportului întocmit în cauză, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nu au fost formulate puncte de vedere de către părți.

V. Punctul de vedere al instanței de trimitere asupra sesizării

26. Completul de judecată care a formulat sesizarea a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, reținând că: Dosarul nr. 1.824/93/2024 are ca obiect pretenții derivând din raportul de serviciu dintre reclamant și pârâți și se află în faza de judecată a fondului pe rolul Tribunalului Ilfov — Secția civilă; cererea este judecată în primă instanță de completul specializat în contencios administrativ; existența unei chestiuni de drept veritabile, care să prezinte un grad de dificultate de natură să justifice intervenția instanței supreme, motivată de soluții divergente asupra problemei de drept, astfel cum s-a reliefat de către reprezentanții părților din cauză, normele juridice aplicabile putând fi interpretate într-o manieră diferită, de natură a da naștere unei practici judiciare contradictorii; obiectul cauzei este reprezentat de solicitarea reclamantilor de a fi obligați pârâții la plata ajutorului la trecerea în rezervă convenit fiecărui reclamant, astfel încât soluționarea pe fond a litigiului depinde de chestiunea de drept invocată.

27. Specific speței este aspectul că reclamantii, trecuți în rezervă (cu drept la pensie de serviciu) în perioada 1.01.2011-30.06.2017, solicită în baza dispozițiilor art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 acordarea ajutoarelor la trecerea în rezervă, amânate la plată în mod continuu de la data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 284/2010 și până în prezent, chiar dacă legea care a prevăzut dreptul a fost abrogată între timp la data de 1 iulie 2017 prin Legea-cadru nr. 153/2017.

28. În ceea ce privește condiția ca problema de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, instanța de trimitere nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunea de drept care face obiectul prezentei sesizări.

29. Referitor la condiția noutății chestiunii de drept, instanța supremă a statuat că, spre deosebire de condițiile de admisibilitate a sesizării circumscrise dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept invocate.

30. Opinia asupra dezlegării chestiunii de drept a completului de judecată al instanței de trimitere este că, de la momentul abrogării Legii-cadru nr. 284/2010, a dispărut temeiul juridic în baza căruia reclamantii aveau dreptul de a solicita acordarea ajutoarelor la ieșirea la pensie.

31. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea este fundamental și de Decizia nr. 22 din 20 mai 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 18 iulie 2024, reținând ca relevante considerentele de la paragrafele 111, 112 și 117-119 ale acestei decizii.

32. Totodată, instanța de trimitere a menționat că, deși situația pendinte vizează o altă categorie de funcționari și norme juridice distincte, raționamentul instanței supreme poate fi aplicat și în speța de față.

VI. Practica judiciară a instanțelor naționale în materie

33. Față de conținutul sesizării adresate instanței supreme s-a apreciat că nu este necesară consultarea instanțelor judecătorești pentru comunicarea practicii judiciare.

VII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

34. În legătură cu chestiunea de drept sesizată, în procedurile de unificare a practicii judiciare, Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat următoarele decizii care prezintă relevanță, în ordine cronologică:

— Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 15 iulie 2015, prin care s-a

stabilit că: „*Dispozițiile art. 9 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, vizează exercițiul dreptului la acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor, în sensul că acesta este suspendat în perioada 3 iulie-31 decembrie 2010, și nu existența acestui drept.*”;

— Decizia nr. 5 din 5 martie 2018 a Completului competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 30 mai 2018, prin care a fost admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava, stabilindu-se următoarele: „*Litigiile având ca obiect acordarea ajutoarelor salariale de care beneficiază cadrele militare, polițiștii și funcționarii publici cu statut special la trecerea în rezervă sau direct în retragere, în temeiul art. 20 alin. (1) din capitolul II al anexei nr. VII din Legea-cadru nr. 284/2010 sunt de competența în primă instanță a secțiilor/completurilor specializate în soluționarea litigiilor de muncă, respectiv raportat la calitatea de funcționar public a reclamantilor, a secțiilor/completurilor specializate de contencios administrativ.*”

Acțiunile având ca obiect acordarea ajutoarelor salariale de care beneficiază cadrele militare, polițiștii și funcționarii publici cu statut special la trecerea în rezervă sau direct în retragere formulate în temeiul art. 20 alin. (1) din capitolul II al anexei nr. VII din Legea-cadru nr. 284/2010 introduse în perioada de suspendare a exercițiului dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații sunt premature formulate.”;

— Decizia nr. 9 din 19 februarie 2018 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 7 iunie 2018, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „*Interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII din Legea-cadru nr. 284/2010 cu privire la faptul dacă, la încetarea raporturilor de serviciu/trecerea în rezervă/retragere, polițiștii/militarii beneficiază de ajutoarele prevăzute de aceste prevederi în situația în care legiuitorul, prin acte normative care reglementează salarizarea în sectorul bugetar, a stipulat că aceste prevederi nu se aplică, respectiv aceste ajutoare nu se acordă*”;

— Decizia nr. 20 din 20 mai 2019 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 6 august 2019, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată cu completări prin Legea nr. 80/2018, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu dispozițiile art. 44 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și stabilirea „modalității în care mai pot fi considerate suspendate ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă, ulterior datei de 1 iulie 2017, dată la care au fost abrogate aceste drepturi prin Legea-cadru nr. 153/2017”;

— Decizia nr. 22 din 20 mai 2024 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 18 iulie 2024, prin care au fost admise sesizările conexe și s-a stabilit că: „*Prevederile art. 13 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar,*

precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 36/2014, cu modificările ulterioare, art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 115/2017, cu modificările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată cu completări prin Legea nr. 80/2018, cu modificările și completările ulterioare, art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, art. VII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, prin care s-a dispus, în mod succesiv, neacordarea indemnizației de pensionare prevăzute de art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la dispozițiile art. 294 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, au avut un efect de suspendare a exercițiului acestui drept, fără ca dreptul subiectiv să fi redevenit actual.

Măsura prevăzută de dispozițiile art. VII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 și art. VII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, cu referire la indemnizația de pensionare prevăzută de art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, a încetat la data abrogării Legii nr. 303/2004, fără ca dreptul la acordarea indemnizației de pensionare să redevină actual începând cu data încetării oricărei cauze de suspendare ori de neaplicare a dispozițiilor art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004.”

VIII. Raportul asupra chestiunii de drept

35. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, nefiind întrunite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

36. Temeiul sesizării îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii

prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată prin dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

37. Domeniul de aplicare a acestui act normativ este conturat prin dispozițiile art. 1, care prevede că ordonanța de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea, recalcularea, revizuirea drepturilor la pensie sau și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1), indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

38. În materia enunțată se instituie o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sens în care art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 prevede că „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

39. Aceste prevederi legale se aplică cu prioritate în raport cu dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se completa însă, în mod corespunzător, cu prevederile dreptului comun, respectiv ale Codului de procedură civilă, astfel cum în mod expres prevede și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, conform căruia: „Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

40. În acest context normativ, procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

- a) existența unei cauze în curs de judecată în primă instanță sau în calea de atac;
- b) cauza să facă parte din categoria celor prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;
- c) existența unei chestiuni de drept, pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu;
- d) soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;
- e) chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

41. Examinarea condițiilor în care poate fi declanșat mecanismul hotărârii prealabile pune în evidență faptul că, în cazul concret al prezentei sesizări, doar unele dintre cerințele legale mai sus enunțate se verifică.

42. Astfel, se constată că procesul în care a fost formulată sesizarea are ca obiect solicitarea reclamanților, trecuți în rezervă (cu drept la pensie de serviciu), la plata ajutorului

căvenit fiecărui reclamant ce a fost trecut în rezervă în perioada 1.01.2011-30.06.2017 cu drept la pensie, în conformitate cu art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, având ca bază de calcul solda/salariul funcției de bază în vigoare la data trecerii în rezervă, fiind îndeplinite primele două condiții de admisibilitate a sesizării, dat fiind că litigiul cu care instanța de trimitere a fost investită vizează drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice, făcând deci parte din categoria proceselor la care se referă art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, și este în curs de judecată, în primă instanță, pe rolul unui complet de judecată din cadrul Tribunalului Ilfov — Secția civilă.

43. Nu sunt însă întrunite cerințele ca prin sesizare să fie dedusă spre interpretare o chestiune de drept, nici cea care impune ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept enunțate.

44. Din perspectiva primului aspect se subliniază că, în absența unei definiții legale a noțiunii de „chestiune de drept”, examinarea îndeplinirii acestei cerințe trebuie verificată prin raportare la jurisprudența dezvoltată de instanța supremă în mecanismul hotărârii prealabile reglementat de art. 519-521 din Codul de procedură civilă, în care, în mod constant, s-a subliniat că este necesar ca sesizarea să vizeze *„o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecătii”* (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, paragraful 37; Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023, paragrafele 41 și 42).

45. Cu alte cuvinte, chestiunea de drept trebuie să fie una reală și veritabilă, iar o atare calificare există numai atunci când norma de drept supusă discuției este îndoielnică, imperfectă (lacunară) sau neclară, fiind susceptibilă să constituie izvorul unor interpretări divergente și, în consecință, al practicii judiciare neunitare.

46. În legătură cu acest aspect se reține că, atât timp cât art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 utilizează în conținutul său sintagma „chestiune de drept”, identic reglementării din cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, și nu instituie nicio derogare de la dreptul comun, se impune aplicarea în mod analog a jurisprudenței deja consacrate cu privire la mecanismul de unificare al hotărârii prealabile reglementat de dispozițiile art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, în cadrul căreia semnificația acestei noțiuni a fost în mod clar conturată. De altfel, chiar expunerea de motive din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 evocă nevoia clarificării unor „chestiuni dificile de drept”, ceea ce consolidează concluzia necesității existenței unei chestiuni de drept veritabile, a cărei lămurire să justifice declanșarea mecanismului hotărârii prealabile.

47. Pentru ca mecanismul hotărârii prealabile să nu fie deturnat de la scopul său firesc și să nu fie utilizat pentru tranșarea în concret a aspectelor litigioase aflate pe rolul instanței de trimitere, este necesar ca sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție să aibă ca obiect o problemă reală de drept, adică să privească o normă juridică susceptibilă de interpretări diferite, care, odată aplicată în cauze aflate pe rolul instanțelor de judecată, ar genera o practică judiciară neunitară.

48. În strânsă legătură cu această condiție de fond, din punct de vedere formal, încheierea de sesizare a instanței supreme în vederea dezlegării unei chestiuni de drept trebuie să respecte dispozițiile art. 520 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, de la care norma specială nu derogă. Așadar, încheierea trebuie

să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării, fiind necesară o analiză argumentată cu privire la toate condițiile de admisibilitate, precum și exprimarea opiniei preliminare a completului de judecată asupra chestiunii de drept invocate.

49. Cu alte cuvinte, caracterul veritabil al chestiunii de drept trebuie să rezulte din încheierea de sesizare pronunțată de instanța de trimitere, întrucât completul de judecată investit cu soluționarea pricinii este ținut, în primul rând, să stabilească dacă este o problemă de interpretare, care să prezinte dificultate și care implică riscul unor dezlegări diferite în practică, semnalând complexitatea, dualitatea sau precaritatea textelor de lege, fie prin raportare la anumite tendințe jurisprudențiale, fie prin dezvoltarea unor puncte de vedere argumentate, pentru a da temei inițierii mecanismului de unificare jurisprudențială reprezentat de hotărârea prealabilă.

50. În cauza de față, această condiție nu este îndeplinită, întrucât analiza încheierii de sesizare demonstrează că instanța de trimitere nu are nicio dificultate în a determina sensul normelor de drept în discuție, expunând un punct de vedere clar și argumentat cu privire la modul de interpretare a acestora, fără a prezenta și alte posibile interpretări ori elemente care să conducă la concluzia că textele de lege vizate ar fi neclare ori susceptibile de interpretări contradictorii.

51. Așa cum a reținut și instanța de trimitere, sunt aplicabile *mutatis mutandis* considerentele Deciziei nr. 22 din 20 mai 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu toate consecințele ce decurg din stabilirea efectelor abrogării unei norme juridice anterior expirării perioadei de suspendare (în acest sens, a se vedea paragrafele 111, 112, precum și 116-119 din decizia menționată anterior).

52. Prin urmare, întrebarea adresată prin sesizare nu se circumscrie exigențelor mecanismului de unificare activat, deoarece nu urmărește, în realitate, o interpretare și dezlegare de principiu a unei chestiuni dificile de drept, iar instanța de trimitere nu a relevat caracterul neclar, incomplet sau echivoc al normelor a căror interpretare o solicită.

53. Este în căderea instanței de sesizare sarcina de a verifica jurisprudența cu caracter obligatoriu a Înaltei Curți de Casație și Justiție și de a extrage acele elemente care prezintă relevanță în soluționarea cauzei concrete cu care a fost investită, lucru care, de altfel, s-a și întâmplat, instanța de trimitere identificând hotărârile prealabile ce oferă repere în soluționarea cauzei, însă a apreciat în mod greșit asupra necesității apelării la mecanismul pronunțării unei hotărâri prealabile, în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

54. În acest punct al analizei trebuie subliniat că, în cadrul acestui mecanism, Înalta Curte de Casație și Justiție nu are rolul de a valida soluția propusă de instanța de trimitere, ci pe acela de a facilita judecătorului eliminarea dificultăților de interpretare a unor texte de lege, scopul procedurii nefiind acela de a transfera instanței supreme soluționarea litigiului.

55. Prin instituirea mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile, legiuitorul nu și-a propus o partajare de competențe între instanța de trimitere și instanța supremă, instanțele de trimitere având în continuare obligația de a aplica dreptul incident stării de fapt particulare fiecărei cauze atunci când acesta este clar, neîndoielnic ori când contestarea clarității și a sensului său lămurit de către părțile aflate în conflict dă expresie nu unei dificultăți în înțelegerea și aplicarea legii, ci diverselor lor interese de ordin subiectiv (Decizia nr. 70 din 11 noiembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, paragraful 215).

56. Cum, în procedura hotărârii prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție pronunță o hotărâre prin care oferă o rezolvare *de principiu* chestiunii de drept cu care a fost investită, instanțele naționale, verificând jurisprudența instanței supreme,

ar trebui să aplice hotărârile de unificare adoptate deja, iar nu să înainteze sesizări în mod repetat, pe o chestiune de drept ce a fost dezlegată.

57. În jurisprudența instanței supreme dezvoltată pe marginea acestui mecanism de unificare (a se vedea Decizia nr. 68 din 3 martie 2025 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 20 mai 2025), s-a precizat că evaluarea dificultății chestiunii de drept nu poate fi disociată de existența unor dezlegări anterioare în chestiuni asemănătoare, care sunt de natură a oferi instanțelor repere suficiente, inclusiv prin considerente cu caracter de principiu care explicitează nu doar o soluție de admitere, ci și

60. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

pe una de respingere ca inadmisibilă a sesizării, pentru rezolvarea cauzelor.

58. Așadar, în măsura în care există dezlegări asupra unor situații similare, fiind suficiente preluarea raționamentului juridic și aplicarea lui în cauză, acestea constituie repere utile în procesul de interpretare a normei juridice și astfel chestiunea de drept își pierde caracterul dificil, susceptibil de a sta la baza dezvoltării unei jurisprudențe neunitare.

59. Concluziv, sesizarea vizând pronunțarea unei hotărâri prealabile nu îndeplinește condiția de admisibilitate referitoare la existența unei chestiuni de drept pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, în înțelesul dat acestuia conform jurisprudenței consolidate a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Ilfov — Secția civilă în Dosarul nr. 1.824/93/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă suspendarea exercițiului dreptului militarilor/polițiștilor/funcționarilor publici cu statut special prevăzut de art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, acționează și în prezent sau a încetat la data abrogării acestui act normativ?

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 noiembrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

